98 - अष्टनवतितम दशकम्
निष्कल ब्रह्म उपासनम्

यस्मिन् एतत् विभातं यत इद मभवत् येन चेदं य एतत्
योऽयस्मा दुत्तीर्ण रूपः खलु सकल मिदं भासितं यस्य भासा ।
यो वाचां दूर दूरे पुनरपि मनसां यस्य देवा मुनीन्द्राः
नो विद्युस् तत्त्व रूपं किमु पुन रपरे कृष्ण तस्मै नमस्ते ॥॥98-1॥

जन्माथो कर्म नाम स्फुट मिह गुण-दोषादिकं वा न यस्मिन्
लोकाना मूतये यः स्वय मनुभजते तानि मायानुसारी ।
विभ्रच्छक्तीर रूपोऽपि च बहुतर रूपोऽवभा त्यद्भुतात्मा
तस्मै कैवल्य धाम्ने पर रस परिपूर्णाय विष्णो नमस्ते ॥॥98-2॥

नो तिर्यञ्चन् न मर्त्यं न च सुरमसुरं न स्त्रियं नो पुमांसं
न द्रव्यं कर्म जातिं गुणमपि सदसद् वापि ते रूप माहुः ।
शिष्टं यत् स्यान् निषेधे सति निगम शतैः लक्षणा वृत्तितस् तत्
कृच्छ्रेणावेद्यमानं परम सुख मयं भाति तस्मै नमस्ते ॥ ॥98-3॥

मायायां बिम्बितस्त्वं सृजसि मह दहङ्कार तन्मात्र भेदैः
भूत ग्रामेन्द्रि याद्यै रपि सकल जगत् स्वप्न सङ्कल्प कल्पम् ।
भूयस् संहृत्य सर्वं कमठ इव पदान् यात्मना काल शक्त्या
गम्भीरे जायमाने तमसि वितिमिरो भासि तस्मै नमस्ते ॥॥98-4॥

शब्द ब्रह्मेति कर्मेति अणुरिति भगवन् काल इत्यालपन्ति
त्वामेकं विश्व हेतुं सकल मय तया सर्वथा कल्प्यमानम् ।
वेदान्तैर् यत्तु गीतं पुरुष पर चिदात् माभिधं तत्तु तत्त्वं
प्रेक्षा मात्रेण मूल प्रकृति विकृति कृत् कृष्ण तस्मै नमस्ते ॥ ॥98-5॥

सत्त्वे नासत्तया वा न च खलु सदसत्त्वेन निर्वाच्य रूपा
धत्ते यासा वविद्या गुण फणि मतिवद् विश्व दृश्या वभासम् ।
विद्या त्वं सैव याता श्रुति वचन लवैः यत्कृपा स्यन्द लाभे
संसारारण्य सद्यस् त्रुटन परशुताम् एति तस्मै नमस्ते ॥ ॥98-6॥

भूषासु स्वर्णवत्वा जगति घट शरा वादिके मृत्तिकावत्
तत्त्वे सञ्चिन्त्य माने स्फुरति तदधुना प्यद्वितीयं वपुस्ते ।
स्वप्न द्रष्टुः प्रबोधे तिमिर लय विधौ जीर्ण रज्जोश्च यद्वत्
विद्यालाभे तथैव स्फुट मपि विकसेत् कृष्ण तस्मै नमस्ते ॥ ॥98-7॥

यत् भीत्यो देति सूर्यः दहति च दहनो वाति वायुस् तथान्ये
यद्भीताः पद्मजाद्याः पुन रुचित बली नाहरन्तेऽ नुकालम् ।
येनै वारोपिताः प्राक् निज पद मपि ते च्यावितारश्च पश्चात्
तस्मै विश्वं नियन्त्रे वयमपि भवते कृष्ण कुर्मः प्रणामम् ॥ ॥98-8॥

त्रैलोक्यं भावयन्तं त्रिगुण मय मिदं त्र्यक्षरस् यैक वाच्यं
त्रीशाना मैक्य रूपं त्रिभिरपि निगमैः गीयमान स्वरूपम् ।
तिस्रो वस्था विदन्तं त्रियुग जनि जुषं त्रिक्र माक्रान्त विश्वं
त्रैकाल्ये भेद हीनं त्रिभि रह मनिशं योग भेदैर्भजे त्वाम् ॥ ॥98-9॥

सत्यं शुद्धं विबुद्धं जयति तव वपु: नित्य मुक्तं निरीहं
निर्द्वन्द्वं निर्विकारं निखिल गुण गण व्यञ्ज नाधार भूतम् ।
निर्मूलं निर्मलं तत् निरवधि महिमोल्लासि निर्लीन मन्त:
निस्सङ्गानां मुनीनां निरुपम परमानन्द सान्द्र प्रकाशम् ॥ ॥98-10॥

दुर्वारं द्वादशारं त्रिशत परिमिलत् षष्टि पर्वाभि वीतं
सम्भ्राम्यत् क्रूरवेगं क्षणमनु जगदाच्छिद्य सन्धावमानम् ।
चक्रं ते काल रूपं व्यथयतु न तु मां त्वत् पदै कावलम्बं
विष्णो कारुण्य सिन्धो पवन पुरपते पाहि सर्वाम यौघात् ॥ ॥98-11॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्द नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥
॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नम:॥